

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **J. P.**
sídlem K. S. 346/7a, X P. – K.
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Živnůstkou
sídlem Masarykovo náměstí 225, 256 01 Benešov

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2023, č. j. 21942-4/2023-900000-311,
ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Celní úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „celní úřad“) rozhodnutím ze dne 13. 3. 2023, č. j. 37994/2023-580000-12, uznal žalobce vinným tím, že v blíže nezjištěné době, nejdříve od 19. 4. 2019 do 23. 7. 2019, provozoval hazardní hru v provozovně s názvem R. L. na adrese K. S. 346/7a, K., X P. (dále jen „provozovna“), prostřednictvím jednoho kusu technického zařízení typu P. a v blíže nezjištěné době do 23. 7. 2019 prostřednictvím jednoho kusu technického zařízení typu E., bez vydaného povolení, a také tím, že v blíže nezjištěné době nejdříve od 24. 7. 2019 do 27. 8. 2020 provozoval hazardní hru v provozovně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

prostřednictvím jednoho kusu technického zařízení typu E. a jednoho kusu technického zařízení typu Q. bez vydaného povolení. Tím se žalobce dopustil dvou přestupků podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „ZoHH“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 200 000 Kč a povinnost zaplatit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Současně bylo rozhodnuto o zabránění všech předmětných technických zařízení a finanční hotovosti v celkové výši 25 100 Kč.

2. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím k odvolání žalobce rozhodnutí celního úřadu změnil ve výroku III. a VII., kterým bylo uloženo ochranné opatření zabránění věci společnosti C. C. M., s.r.o., tak, že se v této části věc vrací celnímu úřadu k novému projednání. Ve zbytku odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

II. Argumentace stran

3. Žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost. Žalobce předně nesouhlasil s tím, že technické zařízení E. lze podřadit pod § 3 ZoHH, a že tedy mělo být provozováno s příslušným povolením. Odkazuje přitom na technický posudek B. T. č. X (dále jen „technický posudek“) týkající se uvedeného zařízení, jehož závěry dle tvrzení žalobce vylučují tvrzení správního orgánu o podezření na neoprávněné provozování hazardní hry, jelikož zařízení E. nedisponuje RNG (generátorem náhodných čísel), a není tedy založeno na náhodě výhry či prohry, ale na schopnostech postřehu hráče a jeho paměti. Výhra tudíž plně závisí na schopnostech uživatele. Hráč je schopen svými schopnostmi a pamětí zcela ovlivnit průběh hry, přičemž může nahlédnout na budoucí sekvence a rozhodnout se, zda chce pokračovat a svým rozhodnutím dosáhnout výhry. Závěry judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) o tom, že pro posouzení prvku náhody je rozhodující průběh hry z pohledu jejího účastníka, označil žalobce za nesprávné a překračující rámec zákonné úpravy.
4. Dále žalobce namítal nesprávné posouzení otázky, kdo je provozovatelem zařízení E. v konkrétním případě. Vlastníkem technického zřízení E. je společnost C. C. M., s.r.o., která se závěry celního úřadu dlouhodobě bojuje legálními prostředky. Žalobce má důkazy o legálnosti provozu technického zařízení E. a tyto předložil, pročez nemohl svým jednáním naplnit skutkovou podstatu předmětného správního deliktu.
5. Dále vznesl námitky stran liberace. Dle tvrzení žalobce je nepochybné, že nemohl učinit více, než požadovat a vycházet z technického posudku ze kterého nevyplývá, že by zařízení spadalo pod právní úpravu zákona o hazardních hrách.
6. Konečně žalobce také namítal, že uložena sankce ve výši 200 000 Kč je v jeho ekonomické situaci likvidační a nepřiměřená.
7. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že obsah žaloby je téměř shodný s odvoláním proti rozhodnutí celního úřadu. Proto odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém podal zdůvodnění k jednotlivým námitkám žalobce.

III. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.

9. Soud úvodem předesílá, že žalobce zpochybňuje závěry dotýkající se technické hry E., přičemž závěry u zbývajících provozovaných her nejsou mezi stranami předmětem sporu. Podstatou sporu pak je otázka, zda žalobce spáchal přestupek § 123 odst. 1 písm. b) ZoHH ve spojení s § 7 odst. 2 písm. b) ZoHH tím, že provozoval hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) téhož zákona prostřednictvím 2 technických zařízení typu E. bez povolení.
10. *Dle § 3 odst. 1 ZoHH se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*
11. *Podle § 7 odst. 2 písm. b) ZoHH se zakazuje provozovat hazardní hru mimo jiné tehdy, pokud jí nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.*
12. První námitka žalobce směřuje do nenaplnění zákonné definice hazardní hry technického zařízení E. ve smyslu výše citovaného ustanovení, konkrétně, že v posuzovaném případě absentuje prvek náhody nebo neznámé okolnosti.
13. Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách pak k prvku náhody nebo neznámé okolnosti blíže uvádí: „*Prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody.*“
14. Jde-li o prvek náhody, NSS se k tomuto vyjádřil například v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32, ve kterém vyslovil, že „*úkolem správních orgánů bylo, zjednodušeně řečeno, posoudit, jak se tato technická zařízení projevují „navenek“, tedy jakým způsobem hra probíhá a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Z tohoto pohledu je proto podružné, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. (...) Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru*“. Přestože se citovaný judikát vztahuje k předešlé právní úpravě, tj. zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, je aplikovatelný též na posuzovaný případ, jelikož požadavek existence procesu nahodilosti zůstal zachován i ve stávající právní úpravě (shodně s rozsudkem NSS ze dne 21. 4. 2023, č. j. 5 As 210/2021-51).
15. Citovaný závěr zcela nepochybně koresponduje s úmyslem zákonodárce, který je zřejmý z výše citované důvodové zprávy. Prvek náhody je tedy nutno vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Žalobci proto nelze přisvědčit, že by NSS vykročil ze zákonných mezí, když zvolil výklad daného zákona a ustanovení dle úmyslu zákonodárce, který se rovněž krajskému soudu jeví zcela jednoznačně. Ve vztahu k technickému zařízení E. pak nebylo nezbytné detailně jej analyzovat po hardwarové a softwarové stránce, ale posoudit, jak se

průběh hry jeví běžnému hráči. K takové úvaze pak mohl zcela nepochybně dospět celní úřad, aniž by nutně vyžadovalo jeho posouzení odborné pomoci.

16. Žalobce svůj závěr o absenci prvku náhody opíral o předložený technický posudek na technické zařízení E. Soud však musí konstatovat, že předložený technický posudek neodporuje zjištěním žalovaného ohledně principu fungování technických zařízení, jelikož sám toliko popisuje princip fungování předmětného zařízení (shodně rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 2. 2024, č. j. 61 A 5/2023-44, který se zabýval skutkově shodným případem). Jak již ovšem bylo vysvětleno, rozhodnou skutečností zůstává, jak se hra jeví soutěžícímu, a to bez ohledu na technické parametry posuzované hry, tedy také bez ohledu na předložený technický posudek. Technický posudek se zabývá jen technickým posouzením softwaru, avšak neodpovídá (a ani nemůže) na právní otázku, zda se v dané věci jedná o hazardní hru dle § 3 ZoHH. Nadto z uvedeného technického posudku vyplývá, že jeho objednatelem je zahraniční subjekt se sídlem v Č. H., s místem testování v Rakousku a místem vydání posudku Španělsko. Z uvedených skutečností tedy není zřejmé, v jaké souvislosti a pro jaké účely či právní řád byl vydán.
17. Podstata žalobcovy argumentace o vyloučení prvku náhody spočívala ve skutečnosti, že hráč může prohlédnout seznam sekvencí (prohlížeč seznamu sekvencí) a nalézt aktuální kombinace ve hře a kombinace následující, nebo si hráč může zakoupit aktuální pozici pod volbou „*Náhled aktuální sekvence*“. K tomu krajský soud uvádí následující.
18. Předmětné technické zařízení je obsluhováno hráčem, kterému je po vložení vkladu nabídnuta možnost účasti na válcové hře. Pro zahájení vlastní hry se hráč musel seznámit s pravidly jím vybrané hry, která mj. sdělovala, že zařízení nabízí soubor logických her, jejichž výsledek je předem znám v úplném seznamu sekvencí. Hráč měl možnost zvolit si ze dvou nabízených možností, buď prohlédnout seznam 1 000 000 kombinací a hledat svou pozici ve hře, či svou aktuální pozici zjistit jejím zakoupením. V tomto případě se hráč dozvěděl, kdy by měly nastat prohry a kdy výhry. Pokud tedy hráč nevyužil ani jeden z možných náhledů (s využitím tlačítka „*CLOSE PREVIEW*“), umožňovalo technické zařízení hrát v něm obsažené hry stejným způsobem jako klasické válcové hry.
19. Uvedený postup je zřejmý z pořízených videozáznamů v rámci kontroly v provozovně žalobce dne 23. 7. 2019 (soubor MAH00140.mp4) a dne 27. 8. 2020 (soubor RECO001.AVI), které jsou součástí správního spisu, a je podrobně popsán v rozhodnutí celního úřadu na str. 11-13, na které soud pro stručnost odkazuje.
20. Jakkoliv žalobce ve svém tvrzení uvádí, že prvek náhody je nahrazen schopnostmi a pamětí hráče, které ovlivňují celý průběh hry, nikterak se pak nevyjadřuje k tomu, jakým reálným způsobem, ve smyslu výše uvedeného výkladu, uvedená hra probíhá. Ze správního spisu, zejména pak z výše uvedených videozáznamů, je přitom zřejmé, že po vložení bankovky do předmětného technického zařízení a následného výběru jedné z několika nabízených her se na obrazovce zobrazila „pravidla“ a po jejich akceptaci výzva k výběru jedné ze dvou možností „*Prohlížeč seznamu frekvencí*“ a „*Koupit náhled aktuální sekvence v zde uvedené části*“. Po zmáčknutí tlačítka „*Náhled*“ se zobrazila hra odpovídající vzhledově a v základních funkčních rysech podobná klasické válcové hře (viz rozhodnutí celního úřadu na straně 12-14).
21. Z uvedených videozáznamů je dále zřejmé, že volba hráče z možných způsobů hry (její nadstavby) bude vždy ovlivněna skutečností, že „*Náhled aktuální sekvence*“ je umožněn pouze za předpokladu dalšího finančního vkladu, přičemž tento vklad se pohybuje

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

v mnohonásobku původně vložené částky hráčem (zde 100 Kč) do technického zařízení (při koupi náhledu aktuální sekvence u nastavené částky sázky ve výši 20 se jednalo o cenu 4 000 Kč, při nastavené výši sázky 5 se pak jednalo o částku 1 200 Kč). Za předpokladu využití „*Náhledu aktuální sekvence*“ se pak hráč pouze dozvěděl, kdy by měly nastat výherní a nevýherní sekvence, avšak tyto nemůže jakkoliv ovlivnit, neboť k jejich kombinaci dochází na základě předem nastaveného algoritmu, tedy bez přičinění hráče, a tedy náhodně. Tento postup se následně opakoval i v případě změny výše sázky, tedy tak, že hráč musel opětovně zakoupit náhled za jinou cenu, příslušnou pro danou výši sázky, aby měl informaci o výhrách a prohrách.

22. Druhou variantou hráče, jak se vyhnout klasické válcové hře, je využít „*Prohlížeč seznamu sekvencí*“, který je sice přístupný bezplatně, avšak vyžaduje časově náročně realizovaný postup k dosažení eventuální výhry, neboť pomocí této funkce nelze zjistit následující dílčí herní kombinace a rozhodnout se o dalším průběhu hry bez dalšího, když hráč v průběhu hry nemá informaci o tom, jaká je jeho aktuální pozice v pevné posloupnosti dílčích kombinací, kterých hra obsahuje 1 000 000. Nalezení aktuální pozice je pak sice teoreticky možné, avšak vysoce náročné a prakticky nereálné, neboť k tomu, aby hráč prošel veškeré sekvence a porovnal je se svou aktuální pozicí by za předpokladu časové dotace 1 sekunda na 1 platformu, kde je zobrazeno 9 sekvencí, potřeboval cca 30,78 hodin.
23. Krajský soud se tak ztotožňuje s tvrzením žalovaného a výše citovaným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích, že průměrný hráč této hry bude s velkou pravděpodobností hrát klasickou válcovou hru bez použití možných náhledů, neboť ani v případě geniálního hráče, kterému by stačila nastíněná časová dotace 1 sekunda na 1 platformu sekvencí, nelze předpokládat, že by reálně u uvedené hry strávil desítky hodin ve snaze zjistit, zda má šanci na výhru či nikoliv.
24. Přílehlavý je pak v této souvislosti závěr Krajského soudu v Brně vyjádřený v rozsudku ze dne 19. 10. 2021, čj. 31 Af 32/2020-140, dle kterého „*umožňuje-li technické zařízení v nezanedbatelné míře účast na hazardní hře, je nutno jeho provozování považovat za provozování hazardní hry. Takové technické zařízení má totiž významný potenciál upoutat běžné hráče hazardních her a využít jejich možné závislosti na hracích automatech (v nejširším slova smyslu) či dokonce takovou závislost u nich vyvolat.*“ Jakkoliv žalobce tvrdil, že se v případě posuzovaného technického zařízení E. nejednalo o provozování hazardní hry, nelze mu z uvedených důvodů přisvědčit. Jak totiž bylo osvětleno výše, mechanismus způsobu hraní této hry je nastavený tak, že běžný hráč může (a s velkou pravděpodobností bude) hrát právě nabízenou klasickou válcovou hru, přičemž ve smyslu zde citovaného rozsudku lze u posuzovaného technického zařízení hovořit o nezanedbatelné míře účasti na válcové (hazardní) hře. Pokud tedy hráč nevyužije ani jeden z možných náhledů, umožňuje technické zařízení hrát v něm obsažené hry stejným způsobem, jako klasické válcové hry, kdy se hráč koncentruje pouze na „protáčející se“ virtuální válce a čeká až tyto po svém zastavení vytvoří herní linii, která mu přinese výhru či prohru.
25. První námitku žalobce proto krajský soud považuje za nedůvodnou, neboť dospěl k závěru, že technické zařízení E. naplňuje znaky hazardní hry podle § 3 ZoHH.
26. Žalobce dále tvrdil, že nebyl provozovatelem technického zařízení E., jelikož vlastníkem tohoto zařízení je společnost C. C. M., s.r.o. Ani této námitce krajský soud nepřisvědčil.
27. Dle § 5 ZoHH se *provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do*

hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.

28. Důvodová zpráva k citovanému ustanovení § 5 ZoHH uvádí následující: „Stejně tak je za provozování hazardní hry označováno a považováno i provozování v rozporu s tímto zákonem či jinou právní úpravou (např. bez povolení). Pojem ‚provozování hazardní hry‘ zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí. Tyto další činnosti však nemusí být realizovány přímo samotným provozovatelem, nýbrž mohou být pro provozovatele zajištěny i třetí osobou na základě smluvního vztahu.“ Jak vyplývá již z důvodové zprávy k dotčenému ustanovení, pojem „provozování hazardní hry“ je vykládán široce a dopadá i na osoby fakticky se podílející na provozu hazardních her, jak tomu je v právě posuzované věci a jak bylo též vysvětleno při vypořádání první námitky. Skutečnost, že žalobce fakticky provozoval technické zařízení E. přitom není předmětem sporu.
29. Obdobný závěr dovodila také judikatura NSS, tedy že provozování hazardní hry vyplývá z fakticity jednání daného subjektu, a nikoliv z toho, zda k němu má oprávnění či zda jsou nějaká formální ujednání mezi ním a dalšími případnými provozovateli (rozsudek NSS ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018–32, body 42–45). Citovaný rozsudek se sice vztahuje k zákonu o loteriích a jiných podobných hrách, avšak provázanost mezi provozováním a provozovatelem s přestupkem jsou v zákonu o hazardních hrách obdobné, a proto jsou judikaturní závěry stále relevantní. Provozování ve smyslu zákona o hazardních hrách totiž také nemusí realizovat pouze oprávněný provozovatel (§ 6 ZoHH), což plyne z toho, jakým způsobem definuje § 5 ZoHH danou činnost, a pak také z jeho § 7 odst. 2, který je uvozen slovy zakazuje se provozovat hazardní hru, tedy nikoliv provozovateli se zakazuje, i když k němu zákon v dalších odstavcích téhož ustanovení povinnosti či zákazy výslovně vztahuje. Stejně tak přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) ZoHH se dopustí každá právnická nebo podnikající fyzická osoba, která provozuje hazardní hru v rozporu s § 7 odst. 2, nikoliv pouze provozovatel (rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2022, č. j. 6 As 83/2022-38).
30. Žalobce svou námitku vystavěl pouze na tvrzení, že nebyl vlastníkem dotčených zařízení. Jak již soud uvedl výše, rozhodující je faktická stránka provozování hazardní hry, nikoliv vlastnictví k zařízení, na kterém je hra provozována. K faktické stránce věci se vyjádřil žalovaný na str. 8-11 napadeného rozhodnutí. Jelikož žalobce tyto skutečnosti nerozporuje, soud pouze pro stručnost na toto hodnocení odkazuje.
31. Dále se krajský soud zabýval tvrzením žalobce, že zde byly splněny podmínky pro liberaci z uvedeného přestupkového jednání, neboť vycházel z technického posudku, ze kterého nevyplývá, že by zařízení spadalo pod právní úpravu zákona o hazardních hrách.
32. Podle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), *právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.*
33. Podle § 23 odst. 1 přestupkového zákona *na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek se použijí obdobně ustanovení § 20 a 21, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2 a odst. 4 písm. a) a b).*
34. Důvodová zpráva k citovanému ustanovení § 21 přestupkového zákona mimo jiné uvádí, že: „Vynaložení veškerého úsilí je nutno posuzovat objektivně, a nikoli subjektivně, liberační důvod proto nebude dopadat na případy subjektivních hospodářských potíží, na případy, kdy

překážky nesplnění povinnosti byla odpovědná osoba povinna překonat nebo odstranit (např. nedostatek úředního povolení) apod. Pokud pro právnickou osobu nebylo při vynaložení veškerého úsilí možné, aby svoji povinnost splnila, správně-trestně odpovídat nebude.“

35. Z judikatury NSS pak lze shrnout, že liberační důvody jsou určené pro aplikaci pouze ve výjimečných případech, jelikož představují výjimku z principu objektivní odpovědnosti. Jedná se tak o výjimečný institut, jehož cílem je předejít aplikaci neúměrné tvrdosti zákona. Osoba, která se chce dovolávat liberačního důvodu, musí ovšem prokázat, že provedla technicky možná opatření způsobila účinně zabránit porušení zákona. Nelze se spokojit s tvrzením, že vynaložila veškeré úsilí, aby ke správnému deliktu nedošlo (např. rozsudky NSS ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014-33 nebo ze dne 24. 6. 2020, č. j. 2 As 265/2019-30). Judikatura dále dovodila, že pokud zákon podmiňuje liberaci „úsilím“, je třeba vyjít z toho, že se jedná o aktivní činnosti k zabránění porušení. Ze strany přestupce pak není dostačující, pokud se pouze spoléhal na to, že jiná osoba bude řádně plnit své zákonné povinnosti (rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2013, č. j. 62 A 17/2012-101 a NSS ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 413/2018-24).
36. Krajský soud se neztotožnil s argumentací žalobce, že učinil vše, co od něj bylo možno rozumně požadovat, aby přestupku zabránil, a to tím, že se spoléhal na zmiňovaný technický posudek, dle kterého se o hazardní hru nejednalo. Již bylo výše uvedeno, že při zkoumání přítomnosti prvku náhody ve hře je rozhodující pohled hráče. Posouzení pohledu hráče je pak schopný i laik, aniž by bylo zapotřebí znaleckého zkoumání či odborného posudku. Spoléhal-li se tedy žalobce výhradně na zmiňovaný technický posudek, případně na informace poskytnuté tvrzeným vlastníkem C. C. M., s.r.o., nelze uvedené jednání hodnotit jako úsilí dostatečné k naplnění tzv. liberačních důvodů ve smyslu § 21 přestupkového zákona. Společnost C. C. M., s.r.o. měla již z povahy věci zájem na tom, aby žalobci předložila pouze takové informace, které zákonnost provozování posuzovaného technického zařízení neznemožňují (i zde se soud ztotožňuje se závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2024, č. j. 61 A 5/2023-44).
37. Pasivita žalobce stran jednoduchého zjištění formou použití technického zařízení, seznámení se s jeho fungováním a obsahem, pak jde zcela k jeho tíži, a nelze dovodit vyvinění se žalobce z posuzované zákonné odpovědnosti odkazem na splnění zákonných podmínek tvrzených třetí osobou. Žalobce měl možnost se sám seznámit s fungováním a povahou technického zařízení, neboť jak vyplývá ze zmiňovaných videozáznamů, je na první pohled zřejmé, že hra funguje na principu běžné válcové hry, tj. klasické hazardní hry, přičemž k tomuto závěru lze dospět zkušební hrou na technickém zařízení (rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 1. 2021, č. j. 61 A 15/2019-85).
38. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že v jednání žalobce v daném případě nelze shledat úsilí dostatečné k naplnění tzv. liberačních důvodů ve smyslu § 21 přestupkového zákona.
39. Konečně se soud zabýval námitkou likvidačního účinku uložené sankce, tedy že v žalobcově případě byla celním úřadem uložena sankce ve výši 200 000 Kč, což žalobce v jeho ekonomické situaci považuje za likvidační a tvrdí, že jej to uvrhává do úpadekové situace, ve které se nenacházel.
40. Rozšířený senát NSS v návaznosti na judikaturu Ústavního soudu v usnesení ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, dovodil, že za likvidační je třeba považovat takovou sankci, „která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobila mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit

podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.“

41. Ze správního spisu soud zjistil, že celní úřad žalobce vyzval ke sdělení osobních a majetkových poměru výzvou ze dne 25. 10. 2022. Součástí výzvy bylo poučení, že nebudou-li celnímu úřadu poskytnuty základní údaje o osobních a majetkových poměrech obviněného, rozhodne celní úřad pouze podle údajů, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení nebo které může zjistit bez součinnosti obviněného, nebo na základě odhadu o příjmech a majetku obviněného. Žalobce pak na tuto výzvu reagoval podáním dne 1. 11. 2022, ze kterého pouze vyplývá, že je důchodcem a pobírá starobní důchod. Celní úřad proto provedl vlastní šetření za účelem zjištění majetkových a osobních poměrů žalobce, přičemž toto popsal ve svém rozhodnutí na str. 35-36, na které soud pro stručnost odkazuje. Žalobce své majetkové poměry nedoložil ani v průběhu odvolacího řízení a také v žalobě ustrnul v obecné rovině tvrzení likvidačního účinku uložené sankce.
42. Krajskému soudu je samozřejmé, že uložení sankce je pro žalobce nepříjemné a úkorné, avšak takový účinek je přirozenou, a dokonce žádoucí vlastností jakékoli sankce, neboť pokud by tomu tak nebylo, vytratil by se smysl a účel zákonem stanovených sankcí (nález Ústavního soudu ze dne 25. 10. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 14/09). Správní orgány pak ve svých rozhodnutích správně poukazují na závěr rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133 ze kterého se podává, že: *„aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Odpovídající intenzita majetkové újmy bude v konkrétních případech záviset na řadě faktorů, v první řadě však na závažnosti spáchaného deliktu. Ta v sobě vždy zahrnuje jak typovou závažnost, kterou zákonodárce vyjádřil již rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, tak individuální závažnost protiprávního jednání v konkrétním případě.“*
43. Krajský soud se pak v otázce typové a individuální závažnosti spáchaného přestupkového jednání žalobce plně ztotožňuje s posouzením ze strany celních orgánů, které závažnost žalobcova jednání podrobily detailnímu přezkumu a proti jejich posouzení nemá krajský soud žádných výhrad. Celní orgány se správně zabývaly osobními a majetkovými poměry žalobce při ukládání pokuty a též správně zhodnotily typovou závažnost přestupkového jednání. Je přitom nepochybné, že provozování nelegálního hazardu je vysoce společenský nebezpečné protiprávní jednání, o čemž svědčí už jen samotná výše sankcí, jejichž výše se pohybují v řádech desítek milionu korun. Uložil-li proto celní úřad pokutu ve výši 0,4 % horní hranice zákonného rozpětí (horní hranice pokuty daná § 123 odst. 7 písm. a) ZoHH činí 50 000 000 Kč), jedná se o zcela přiměřenou výši, která je způsobilá plnit svou preventivně-represivní funkci a která musí být z povahy věci citelným zásahem do majetkové sféry žalobce.
44. Je třeba připomenout, že ačkoliv žalobce své příjmy z podnikání k výzvě celního úřadu nedoložil, není osobou nemajetnou, jelikož dle zjištění celních orgánů vlastní několik nemovitostí v podobě pozemků a rodinného domu, dále je vlastníkem tří zánovních vozů, není v insolvenčním řízení, pobírá starobního důchod a má také příjmy z podnikání v blíže nezjištěné výši. Podstatnou skutečností pak zůstává, že žalobce tvrdil likvidační účinek uložené pokuty, avšak nikterak tento soud nedoložil (stejně jako své příjmy/výdaje z podnikání). V tomto směru žalovaný správně poukázal na možnost žalobce požádat o rozložení pokuty do splátek, které by při povolení po nejvyšší zákonem umožněnou dobu

6 let činili 2 778 Kč měsíčně. Jak ostatně judikoval NSS v rozsudku ze dne 19. 12. 2013, č. j. 6 As 64/2013-66, a na který žalovaný správně poukazuje, možnost rozložení placení pokuty do splátek je jedno z důležitých kritérií při hodnocení přiměřenosti uložené správní sankce, včetně hodnocení jejího případného likvidačního účinku.

45. Krajský soud proto uzavírá, že správní orgány postupovaly správně rovněž při ukládání pokuty, když přihlédly k osobním a majetkovým poměrům žalobce a současně se zabývaly závažností spáchaného přestupku, přičemž likvidační povahu uložené pokuty krajský soud neshledal.

IV. Závěr a náklady řízení

46. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
47. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně plně úspěšnému žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. září 2024

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu